

Хеджес и Олкин (пак там, с. 86) предлагат също и начин за оценка на средната стохастична грешка на оценката на стандартизираната разлика - σ_d (формула 8). Както е известно, тя е равна на стандартното отклонение на стохастичното разпределение на стандартизираната разлика, като дава възможност да се построи доверителен интервал с предварително избрана гаранционна вероятност:

$$\sigma_d = \sqrt{\frac{n_1 + n_2}{n_1 * n_2} + \frac{d^2}{2(n_1 + n_2)}} \quad (8)$$

Предимства и недостатъци на стандартизираната разлика

Основно предимство на измерителите на стандартизираната разлика (както беше посочено вече) е възможността чрез тях да се синтезират резултатите от различни изследвания, т.е. да се проведе метаанализ. Още повече, че стандартизираната разлика е стандартизирана оценка и предполага да се сравняват резултати, представени на интервални или относителни скали с различни мерни единици. Ако определено изследване се повтори, различните оценки на стандартизираната разлика могат лесно да се комбинират и да се даде възможно най-добрата оценка на различията. Нещо повече, много полезно и за практиката, и за науката е да се съпоставят различни изследвания и с малки, и с големи стандартизирани разлики и да се открият причините, предопределящи тези различия. От голямо значение е и фактът,

че чрез метаанализа дори и изследвания върху малко на брой единици могат да имат съществен принос в процеса на познание на дадено явление. Поради малкия обем на извадката рядко резултатите от такива изследвания са статистически значими, но оценката на стандартизираната разлика може да е значителна (Coe, 2000; Valentine, Cooper, 2003).

Предложените от Коен граници за d до 0.2 - малка, до 0.5 - средна, и до 0.8 - голяма стандартизирана разлика, улесняват тълкуването на стандартизираната разлика при конкретни изследвания (Thalheimer, Cook, 2002; Valentine, Cooper, 2003). Но това тълкуване е до голяма степен формално и към него трябва да се подхожда внимателно.

Основен проблем при оценката и използването на стандартизираната разлика е кога е коректно да се използва стандартното отклонение на генералната съвкупност. В много от случаите в реалната практика липсва оценка на стандартното отклонение в генералната съвкупност или ако има такава, тя не е достатъчно точна и надеждна. Дори да е на разположение сравнително точна и надеждна оценка съществува риск тя да се използва некоректно. Например ако се изследва доколко новата рекламна стратегия на мобилен оператор се е отразила на времетраенето на разговорите на младите (до 25 години) потребители на мобилни услуги, а за оценката на стандартизираната разлика е използвано стандартното отклонение за всички потребители.

Друг проблем е доколко сравняваните разпределения са нормално разпределени. Изискването за нормално разпределение